

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.160 van 21 oktober 2013
in de zaak A. 209.374/IX-8100**

In zake: Ibrahim SHARO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anna Van der Maelen
kantoor houdend te 9300 Aalst
Leopoldlaan 48
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de PROCUREUR DES KONINGS van Dendermonde
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1550 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de procureur des Konings van Dendermonde van 23 april 2013 waarbij de aanstelling van Ibrahim SHARO als beëdigd vertaler-tolk Arabisch – Aramees – Nederlands met ingang van 1 mei 2013 wordt ingetrokken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2013.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anna Van der Maelen, die verschijnt voor de verzoekende partij is gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker heeft op 11 januari 2011 voor de vrederechter van het tweede kanton Aalst de eed afgelegd als vertaler-tolk Arabisch – Aramees – Nederlands.

3.2. Op 7 september 2012 legt de raadsvrouw van H. A. R. A. A., een klacht neer bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. Deze klacht heeft betrekking op de slechte kwaliteit van de door

verzoeker uitgevoerde vertalingen van documenten in het kader van de asielpcedure van H. A. R. A. A.

3.3. Op 17 september 2012 maakt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde deze klacht over aan de procureur des Konings met de mededeling dat het wenselijk voorkomt verzoeker te schrappen van de lijst van beëdigde vertalers-tolken.

Vervolgens verzoekt de procureur des Konings de korpschef van de lokale politie te Aalst om verzoeker hiervan kennis te geven en hem hieromtrent te verhoren.

3.4. Op 8 januari 2013 vindt dit verhoor met verzoeker plaats.

Verzoeker verklaart ondermeer dat hij een deel van de stukken zelf heeft vertaald en een klein deel met behulp van een vertaalprogramma op het internet. Dat deel van de vertaling dat via het computerprogramma is uitgevoerd klopt grammaticaal inderdaad niet, zo geeft verzoeker zelf toe.

3.5. Op 26 maart 2013 brengt de procureur des Konings van Dendermonde verzoeker ervan op de hoogte dat hij de intrekking van verzoekers aanstelling als beëdigd vertaler-tolk Arabisch – Aramees – Nederlands overweegt, en dit vanaf 1 mei 2013. Verzoeker wordt gevraagd zijn eventuele argumenten dienaangaande kenbaar te maken.

Op 29 maart 2013 bevestigt verzoeker de goede ontvangst van de brief van 26 maart 2013 en wijst hij erop dat hij telefonisch om een hoorzitting heeft gevraagd.

Op 15 april 2013 wordt verzoeker uitgenodigd voor een dergelijke hoorzitting die zal plaatsvinden op 18 april 2013.

3.6. Op 18 april 2013 wordt verzoeker effectief verhoord door een eerste substituut van de procureur des Konings van Dendermonde.

3.7. Met een beschikking van 23 april 2013 beslist de procureur des Konings van Dendermonde de aanstelling van verzoeker als beëdigd vertaler-tolk Arabisch – Aramees – Nederlands met ingang van 1 mei 2013 in te trekken. Dit is de bestreden beslissing.

Er wordt in deze beschikking melding van gemaakt dat ze het voorwerp kan uitmaken van een beroep tot nietigverklaring of schorsing bij de Raad van State.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Exceptie van de verwerende partij

4. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State werpt de verwerende partij op dat de Raad van State geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de voorliggende vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat hij zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van een vordering ingesteld door een beëdigd vertaler tegen een beslissing tot weglating van de lijst van beëdigde vertalers.

Daarnaast wijst de verwerende partij erop dat de procureur des Konings geen administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Met verwijzing naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof merkt de verwerende partij verder op dat de inschrijving op een lijst van beëdigde vertalers geen erkenning van de betrokken vertaler als personeelslid van de hoven en rechtbanken met zich meebrengt en dat het, ingeval een schrapping van die lijst

onrechtmatig zou blijken, aan de hoven en rechtbanken staat om kennis te nemen van een geschil dat uit die schrapping is ontstaan.

Ten slotte wijst de verwerende partij erop dat, hoewel in de bestreden beslissing wordt vermeld dat ze kan worden bestreden voor de Raad van State, dit niet voor gevolg kan hebben dat de Raad alsnog kennis zou kunnen nemen van deze vordering. De voormelde bevoegdheidsregels zijn immers van openbare orde.

5. De raadsvrouw van verzoeker stelt op de terechtzitting dat zij wat deze exceptie betreft, zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad van State.

Beoordeling

6. Artikel 14, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“De afdeling doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

1° van de onderscheiden administratieve overheden;

2° van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel.

Artikel 159 van de Grondwet is eveneens van toepassing op de in de 2° bedoelde akten en reglementen.”

Overeenkomstig deze bepaling is de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring, indien de bestreden handeling kan worden beschouwd, hetzij als een handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, hetzij als een handeling van één van de overheden opgesomd in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, voor zover het in het laatste geval gaat om een

handeling met betrekking tot een overheidsopdracht of met betrekking tot een lid van het personeel van de betrokken overheid.

7. De procureur des Konings is een gerechtelijke overheid en geen administratieve overheid. Hij valt niet onder de toepassing van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Bijgevolg rijst de vraag of de bestreden beslissing beschouwd kan worden als een handeling van deze overheid ten aanzien van een lid van het personeel van de rechterlijke macht.

De uitbreiding van de bevoegdheid van de Raad van State tot bepaalde handelingen van onder meer de wetgevende en de gerechtelijke overheden, thans geregeld in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is het gevolg van de wet van 25 mei 1999 ‘tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, van de wet van 5 april 1955 inzake de wedden van de ambtsdragers bij de Raad van State, alsook van het Gerechtelijk Wetboek’. Met die wet is de wetgever tegemoet willen komen aan het arrest nr. 31/96 van 15 mei 1996 van het Grondwettelijk Hof. In dat arrest had het Hof erop gewezen dat er een leemte was in de rechtsbescherming van leden van het administratief personeel van overheidslichamen die niet onder de uitvoerende macht ressorteerden. Zowel uit de tekst van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als uit de voorgeschiedenis van de wet van 25 mei 1999 blijkt dat met het “personeel” van de “organen van de rechterlijke macht” niet de magistraten zelf worden bedoeld, maar wel het administratief personeel van met name de griffies en de parketten (zie *Parl. St. Senaat* 1998-99, nr. 1-361/3, 3 en 5; *Parl. St. Kamer* 1998-99, nr. 49-1960/8, 4).

Met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat het Grondwettelijk Hof in arrest nr. 106/2009 van 9 juli 2009 heeft geoordeeld dat de inschrijving op het register van vertalers geen erkenning van de ingeschreven

vertalers als personeelslid van de hoven en rechtbanken met zich meebrengt en dat ingeval een schrapping van de lijst, in bepaalde omstandigheden, onrechtmatig zou blijken, het aan de hoven en rechtbanken zou staan om kennis te nemen van het geschil dat uit die schrapping is ontstaan.

Gelet op het voorgaande, moet bijgevolg worden vastgesteld dat de Raad van State volgens de vigerende wetgeving niet bevoegd is om van het beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

8. De exceptie is gegrond.

9. In het auditorsverslag wordt terecht gesteld dat over het beroep tot nietigverklaring uitspraak kan worden gedaan met korte debatten in de zin van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

V. Vordering tot schorsing

10. Verzoekers vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde bestreden beslissing dient, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, hetzelfde lot te ondergaan.

VI. Kosten

11. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing werd door de verwerende partij aan verzoeker meegedeeld dat hij hiertegen een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing kon indienen bij de Raad van State. Aldus werd verzoeker verkeerd voorgelicht en er als het ware ten onrechte toe aangezet dit beroep in te dienen.

Het komt dan ook gepast voor de kosten daarvan bij de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

- 1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring.**
- 2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.**
- 3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 oktober 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,
bijgestaan door
Vera Wauters,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin